

รายงานประชุมวิชาการการพัฒนาชุมชน ก่อตั้งและสังคม ระดับชาติ ครั้งที่ 19
(CSD สิบพັນธ์)

เรื่อง “นวัตกรรมการพัฒนาสู่ความยั่งยืน”

CSD สิบพັນธ์ ครั้งที่ 19

ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง
ระหว่างวันที่ 27-30 มกราคม 2563

โดย สมาคมพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและสังคมร่วมกับ
วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์,
วิทยาลัยสหวิทยาการ, และ กองบริหารศูนย์ลำปาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

งานประชุมวิชาการการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคมระดับชาติ ครั้งที่ 19 (CSD สัมพันธ์)
เรื่อง “นวัตกรรมการพัฒนาสู่ความยั่งยืน”

โดย

สมาคมพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและสังคม

ร่วมกับ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

ระหว่างวันที่ 27-30 มกราคม 2563

หลักการและเหตุผล

โครงการประชุมวิชาการด้านการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและสังคมระดับชาติ หรือ CSD สัมพันธ์ (CSD ย่อมาจาก Community Social Development) เกิดจากความร่วมมือของมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคมในประเทศไทยจำนวน 40 แห่งเพื่อพัฒนาศักยภาพทั้งอาจารย์และนักศึกษาในกลุ่มสาขาพัฒนาชุมชน สังคม โดยที่แต่ละปีได้มีการหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพและครั้งนี้จะเป็นครั้งที่ 19

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่อง disruptive technology, การแข่งขันทางการค้า ในขณะที่ประเทศไทยกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญคือ มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนที่อยู่บนพื้นฐานการยึดมั่นในหลักการปฏิบัติตามศาสตร์พระราชา สมาคมฯ จึงเห็นควรเร่งสร้างความเข้าใจให้แก่คณาจารย์ นิสิตนักศึกษา องค์กรภาคีต่าง ๆ และภาคประชาสังคม โดยร่วมกับวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, วิทยาลัยสหวิทยาการ, กองบริหารศูนย์ลำปาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, จัดงานประชุมวิชาการการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคมระดับชาติ ครั้งที่ 19 (CSD สัมพันธ์) เรื่อง “นวัตกรรมการพัฒนาสู่ความยั่งยืน” ขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์พระราชาและนวัตกรรมพัฒนาที่ยั่งยืน
2. เพื่อเสริมสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ
3. เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายทางวิชาการ/วิชาชีพ/ภาคประชาสังคมให้เข้มแข็ง
4. เพื่อสังเคราะห์ประสบการณ์ในพื้นที่ด้านนวัตกรรมพัฒนาและพัฒนาให้เป็นนโยบายสาธารณะ

เป้าหมาย

1. เป้าหมายเชิงปริมาณ

- 1) ผู้เข้าร่วมโครงการ อย่างน้อยร้อยละ 80
- 2) ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจ อย่างน้อยร้อยละ 80
- 3) มีบทความทางวิชาการ/วิจัย ที่มีคุณภาพอย่างน้อย 20 บทความ

4) มีผลงานของกลุ่มนิสิต/นักศึกษาเข้าประกวด อย่างน้อย 10 ผลงาน

2. เป้าหมายเชิงคุณภาพ

เกิดแนวทางการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์พระราชานำไปสู่นวัตกรรมการพัฒนาที่ยั่งยืน และเกิดการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ นิสิต นักศึกษารวมทั้งส่งผลให้เกิดผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่สามารถขับเคลื่อนไปสู่การพัฒนาด้านวิชาชีพในระดับนโยบาย

3. กลุ่มเป้าหมาย

1) คณาจารย์/นักวิชาการด้านพัฒนาชุมชน/สังคม/ท้องถิ่น	จำนวน 150 คน
2) นิสิต/นักศึกษา สาขาพัฒนาชุมชน/สังคม/ท้องถิ่นและสาขาที่เกี่ยวข้อง	จำนวน 600 คน
3) นักพัฒนา ผู้นำชุมชน และผู้สนใจทั่วไป	จำนวน 100 คน
	รวมทั้งสิ้น 850 คน

รูปแบบของงาน

1 ภาควิชาการ ประกอบไปด้วย

- 1) ปาฐกถา เรื่อง “ศาสตร์พระราชากับการแก้ไขปัญหาความยากจน”
- 2) อภิปรายเป็นคณะ เรื่อง “บทบาทสถาบันการศึกษาในการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม กรณีศึกษา การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากที่ดิน”
- 3) เสวนาแลกเปลี่ยน เรื่อง
 - 2.1 หลักสูตรวิชาการกับการพัฒนาชุมชน/สังคมในยุคปัจจุบันและสำหรับอนาคต
 - 2.2 การยกระดับงานพัฒนา จากกรณีศึกษาสู่การผลักดันนโยบายสาธารณะ
 - 2.3 บทบาทวิสาหกิจเพื่อสังคม (SE)+ ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR)
 - 2.4 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคมโดยใช้นวัตกรรม
 - 2.5 แนวทางการใช้นวัตกรรมกับปัญหาสังคมผู้สูงอายุ
 - 2.6 แนวทางการสร้างพลังชุมชนและเครือข่ายในการแก้ปัญหาชุมชนเพื่อตอบโจทย์เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 4) การนำเสนอผลงานวิชาการของอาจารย์ และนักศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรี/โท/เอกในสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน/สังคมและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
- 4) การนำเสนอกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- 5) การจัดตลาดนัดความรู้ จัดนิทรรศการ แสดงผลงานของหลักสูตรต่างๆ และการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

2. ภาคกิจกรรมสัมพันธ์

- 1) การประชุมคณาจารย์ “ทิศทางการขับเคลื่อนสมาคมนักพัฒนาชุมชน สังคม และท้องถิ่น”
- 2) การประชุมนักศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาการทำกิจกรรมเสริมประสบการณ์
- 3) การทัศนศึกษาและดูงานภาคสนาม ในเขตจังหวัดลำปางและพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง

ระยะเวลา

ระหว่างวันที่ 27- 30 มกราคม 2563

สถานที่ดำเนินโครงการ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง

งบประมาณ

- 1) ค่าลงทะเบียนเก็บจากผู้เข้าร่วมงาน
- 2) งบประมาณสนับสนุนจากองค์กรเจ้าภาพและสมาคมฯ
- 3) งบประมาณสนับสนุนจากองค์กรภาคี
- 4) เงินบริจาค

แผนการดำเนินงาน

ที่	ขั้นตอน/กิจกรรม	พ.ศ. 2562					พ.ศ. 2563
		ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.
1	วางแผนพัฒนาโครงการ	→					
2	สำรวจความคิดเห็นผู้เกี่ยวข้อง	→					
3	นำเสนอโครงการต่อแหล่งทุน	→					
4	ประสานวิทยากร และผู้เกี่ยวข้อง		→				
5	ส่งจดหมายเชิญและประกาศรับผลงานวิชาการ	→					
6	รับเอกสารตอบรับการเข้าร่วมงานจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ		→				
7	พัฒนาและปรับปรุงแก้ผลงานวิชาการ			→	→	→	
8	จัดทำสื่อ CSD กระเป๋าเอกสาร			→	→	→	
9	จัดทำรูปเล่ม Proceeding/DVD					→	→
10	ประสานที่พัก/โรงแรม			→	→	→	→
11	จัดเตรียมสถานที่และอาหาร					→	→
12	จัดเตรียมการแสดง						→
13	จัดโครงการ CSD สัมพันธ์ 19						→
14	ประเมินผลโครงการ						→

คณะกรรมการบริหารโครงการ

- 1) สมาคมพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและสังคม
- 2) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, วิทยาลัยสหวิทยาการ และกองบริหาร ศูนย์ลำปาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

องค์กรภาคี/สนับสนุน

- 1) สถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)
- 2) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
- 3) มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ร่วมงาน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เกิดผู้นำทางสังคมเพื่อขับเคลื่อนศาสตร์พระราชาสู่แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2) เกิดหลักสูตรใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศและของโลก
- 3) เครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาควิชาการ ภาควิชาชีพ/ปฏิบัติการ ตลอดจนนิสิตนักศึกษาสาขาพัฒนาชุมชน/สังคมและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องสามารถสร้างโครงการร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

สมาคมพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม (สพช.)

Association for Local Community and Social Development. (ALCSD)

คำสั่ง สมาคมพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม (สพช.)

ที่ ๑/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานประชุมวิชาการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคมระดับชาติ (CSD สัมพันธ์) ครั้งที่ ๑๙

โครงการประชุมวิชาการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคมระดับชาติ (CSD สัมพันธ์) ครั้งที่ ๑๙ เกิดขึ้นจากการพัฒนาความร่วมมือของมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนด้านการพัฒนาชุมชน การพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาสังคม ในประเทศไทย จำนวน ๔๐ แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพวิชาการด้านการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม แก่คณาจารย์ นักวิชาการ นักศึกษาในกลุ่มสาขาพัฒนาชุมชน พัฒนาสังคม และประชาชนผู้สนใจทั่วไป สำหรับการจัดงานครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๑๙ โดยมีสมาคมพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม ร่วมกับ วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, วิทยาลัยสหวิทยาการ, กองบริหารศูนย์ลำปาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมจัดงานประชุมวิชาการดังกล่าวขึ้นในหัวข้อ เรื่อง “นวัตกรรมการพัฒนาสู่ความยั่งยืน” ระหว่างวันที่ ๒๗-๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง เพื่อให้การดำเนินงานเป็นด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สมาคมฯจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการประชุมวิชาการ ดังนี้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

๑. ศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กัมพูสิริ	กรรมการที่ปรึกษา
รองอธิการบดีฝ่ายกฎหมายและบริหาร ศูนย์ลำปาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
๒. รองศาสตราจารย์ปาริชาติ วลัยเสถียร	กรรมการที่ปรึกษา
วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
๓. ศาสตราจารย์ระพีพรรณ คำหอม	กรรมการที่ปรึกษา
คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาลี เจริญลาภนพรัตน์	กรรมการที่ปรึกษา
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการคณบดีวิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการที่ปรึกษามีหน้าที่ให้คำปรึกษาการจัดการประชุมในเชิงภาพรวมและในประเด็นทางวิชาการรวมถึงประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้การสนับสนุนการจัดการประชุมในด้านต่าง ๆ

คณะกรรมการอำนวยการ

๑. อาจารย์ ดร.สมพันธ์ เตชะอธิก	ประธานกรรมการอำนวยการ
นายกสมาคม สมาคมพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติ มงคลชัยอรัญญา	กรรมการอำนวยการ
คณบดีวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	

๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติพงษ์ กมลธรรมวงศ์
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์ลำปาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กรรมการอำนวยการ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมินทร์ บุตรอินทร์
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัยศูนย์ลำปาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กรรมการอำนวยการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา
อุปนายกสมาคมพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม คนที่ ๑	กรรมการอำนวยการ
๖. อาจารย์ศรีประไพ อุดมละมุล
อุปนายกสมาคมพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม คนที่ ๒	กรรมการอำนวยการ
๗. รองศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พรหมเสน
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	กรรมการอำนวยการ

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการอำนวยการมีหน้าที่อำนวยการและประสานให้การจัดการประชุม เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ มีบทบาทในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจรวมทั้งมอบหมายให้บุคลากรในสังกัดทำหน้าที่ในการจัดการประชุมตามความเหมาะสม

คณะกรรมการดำเนินงาน

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์ฉัตร
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาและประชาสัมพันธ์ ศูนย์ลำปาง	รสสุธรรม	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรภาพ	วงศ์รอด	กรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งนภา	เทพภาพ	กรรมการ
๔. อาจารย์สรณา	อนุสรณ์ทรงกูร	กรรมการ
๕. อาจารย์สุระพงษ์	สีหมอก	กรรมการ
๖. อาจารย์นพพร	ระรินทร์	กรรมการ
๗. อาจารย์กรุณา	ใจใส	กรรมการ
๘. อาจารย์ ดร.सानิตย์	หนูนิล	กรรมการ
๙. อาจารย์ ดร.กนกวรรณ	พวงประยงค์	กรรมการ
๑๐. อาจารย์ ดร.เกศกุล	สระกวี	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรรงค์	จันได	กรรมการและเหรียญฤกษ์
๑๒. อาจารย์นัฐฐาพงศ์	อภิโชติเดชสกุล	กรรมการและนายทะเบียน
๑๓. อาจารย์ ดร.ขวัญสุภาณัฐ	พันธ์เกษม	กรรมการและประชาสัมพันธ์
๑๔. อาจารย์วรวรรณี	ทองระย้า	กรรมการและประชาสัมพันธ์
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรชนก	สนิทวงศ์	กรรมการและเลขานุการ
๑๖. อาจารย์กิ่งแก้ว	ทิศตั้ง	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗. อาจารย์ณัฐทิยา	วัฒนศิริศาสตร์	ผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการดำเนินงานมีหน้าที่การจัดประชุมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ประกอบด้วย การวางแผนการดำเนินงาน การประชุม การมีส่วนร่วมในการดำเนินการประชุม การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ การติดตามความคืบหน้าการดำเนินงานเป็นระยะ การอำนวยความสะดวก การประสานงานฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้การประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพตลอดจนการสรุปและประเมินการจัดการประชุม เป็นต้น

คณะกรรมการฝ่ายสถานที่

๑. นายอรุณ	วงศ์คำปวง	ประธานกรรมการฝ่ายสถานที่
รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองบริหารศูนย์ลำปาง		
๒. นางวัลลา	หมื่นแสนคำ	กรรมการ
๓. นางสาวภัทธยา	ลาสุทธิ	กรรมการ
๔. นางอารีย์	ตั้งพระกิตติคุณ	กรรมการ
๕. นายพัชรดนัย	มาทา	กรรมการ
๖. นายเพียรศักดิ์	मुखยประเสริฐ	กรรมการ
๗. นายอภิชาติ	ภูษาธร	กรรมการ
๘. นายวิมเณศ	ทองเกล็ด	กรรมการ
๙. นายไกรลาส	กันทาแจ่ม	กรรมการ
๑๐. นางสาวกมลลักษณ์	พูปลูก	กรรมการ

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการคณะกรรมการฝ่ายสถานที่ที่มีหน้าที่จัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ระดับบัณฑิตศึกษา

๑. อาจารย์ ดร.สมพันธ์	เตชะอภิก	ประธานฝ่ายวิชาการ ระดับบัณฑิตศึกษา
นายกสมาคมพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม		
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สายฝน	สุเอียนทรเมธี	กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วาริช	ราศรี	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรชนก	สนิทวงศ์	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์	จันทร์อาณูภาพ	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงศักดิ์	แก้วเพ็ง	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรภาพ	วงศ์รอด	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณภัทร	ใจเอื้อ	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล	อนุสนธิ์พัฒน์	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธี	โกสิทธิ์	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศิษย์	ปิ่นทองวิชัยกุล	กรรมการ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขุมา	อรุณจิต	กรรมการ
๑๓. อาจารย์ ดร. กาญจนา	รอดแก้ว	กรรมการ
๑๔. อาจารย์ ดร.เบญจมาศ	เมืองเกษม	กรรมการ
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ	ทองสามสี	กรรมการ
๑๖. อาจารย์ ดร.จิรัชยา	เจียวัก	กรรมการ
๑๗. อาจารย์ ดร.สวัสดี	ไหลภาภรณ์	กรรมการ
๑๘. อาจารย์ ดร.ปรินดา	ตาสี	กรรมการ

๑๙. อาจารย์ ดร.ชยุต

อินทร์พรหม

กรรมการ

๒๐. อาจารย์ ดร.วสันต์

ลิ้มรัตนภัทรกุล

กรรมการ

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ระดับบัณฑิตศึกษา ทำหน้าที่ในการพิจารณาถ้อยแถลงและให้ข้อเสนอแนะในรายงาน/บทความวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา

คณะกรรมการประจำห้องนำเสนอระดับบัณฑิตศึกษา

ห้องที่ ๑

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วาริช	ราตรี	ประธาน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์	จันทร์อาณูภาพ	กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศิษฐ์	ปิ่นทองวิชัยกุล	กรรมการ

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการประจำห้องนำเสนอโปสเตอร์ ระดับบัณฑิตศึกษา ทำหน้าที่ในการเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์และให้คะแนนผู้นำเสนอผลงานโปสเตอร์ในระดับบัณฑิตศึกษา

คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ระดับปริญญาตรี

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์	จันทิ	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ	พันพา	กรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขมา	อรุณจิต	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัตติยา	ชัตติยวรา	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวีณา	งามประภาสม	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกุล	วงศ์กาฬสินธุ์	กรรมการ
๗. อาจารย์ ดร.ขวัญสุภาณัฐ	พันธ์เกษม	กรรมการ
๘. อาจารย์วรรณิ	ทองระย้า	กรรมการ
๙. อาจารย์จามรี	พระสุนิ	กรรมการ
๑๐. อาจารย์ณรงค์	เจนใจ	กรรมการ
๑๑. อาจารย์จุฑารัตน์	แสงทอง	กรรมการ
๑๒. อาจารย์อับดุลคอลิก	อรรอฮิมีย	กรรมการ
๑๓. อาจารย์ธีระพงษ์	ทศวัฒน์	กรรมการ
๑๔. อาจารย์ธีรพงศ์	ไชยมังคละ	กรรมการ
๑๕. อาจารย์ธนศักดิ์	โพธิ์ศรีคุณ	กรรมการ
๑๖. อาจารย์วรลักษณ์	เจริญศรี	กรรมการ
๑๗. อาจารย์อารีรัตน์	อดิศักดิ์เดชรินทร์	กรรมการ
๑๘. อาจารย์ ดร.ปรินดา	ตาสี	กรรมการ
๑๙. อาจารย์กรรณา	ใจใส	กรรมการ
๒๐. อาจารย์บุณิกา	อภิรักษ์ไกรศรี	กรรมการ
๒๑. อาจารย์บุญยวัฒน์	ไตรจุฑากาญจน์	กรรมการ
๒๒. อาจารย์สุกัญญา	มีสกุลทอง	กรรมการ

๒๓. อาจารย์ธนูพงษ์	ลมอ่อน	กรรมการ
๒๔. อาจารย์ปิยรัตน์	วงศ์จุมมะลิ	กรรมการ
๒๕. อาจารย์อมาพร	ปวงรังษี	กรรมการ
๒๖. อาจารย์กิ่งแก้ว	ทิศตั้ง	กรรมการ
๒๗. อาจารย์ชุตติพงษ์	คงสันเทียะ	กรรมการ
๒๘. อาจารย์จันทร์เพ็ญ	เกตส์ำโรง	กรรมการ
๒๙. อาจารย์สิริกร	บุญสังข์	กรรมการ
๓๐. อาจารย์ ดร.ภาสกร	บัวศรี	กรรมการ

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ระดับปริญญาตรี ทำหน้าที่ในการพิจารณาถ่วงถ่วงและให้ข้อเสนอแนะในรายงาน/บทความวิชาการระดับปริญญาตรี

คณะกรรมการประจำห้องนำเสนอ ระดับปริญญาตรี

ห้องที่ ๑

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ	พันพา	ประธาน
๒. อาจารย์ชุตติพงษ์	คงสันเทียะ	กรรมการ
๓. อาจารย์ปิยรัตน์	วงศ์จุมมะลิ	กรรมการ

ห้องที่ ๒

๑. อาจารย์ ดร. พิมพร	ภูครองเพชร	ประธาน
๒. อาจารย์วรลักษณ์	เจริญศรี	กรรมการ
๓. อาจารย์พงษ์เทพ	แก้วเสถียร	กรรมการ

ห้องที่ ๓

๑. อาจารย์ ดร. ชนัญชิตา	ทิพย์ญาณ	ประธาน
๒. อาจารย์พิมชนก	ไพรีพินาศ	กรรมการ
๓. อาจารย์อารีรัตน์	อดิศักดิ์เขรินทร์	กรรมการ

ห้องที่ ๔

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรภาพ	วงศ์รอด	ประธาน
2. อาจารย์ ดร.จิรัชยา	เจียวก๊ก	กรรมการ
3. อาจารย์จีรวรรณ	ศรีหนูสด	กรรมการ

ห้องนำเสนอโปสเตอร์

กลุ่มที่ ๑

๑. อาจารย์ ดร.เบญจมาศ	เมืองเกษม	ประธาน
๒. อาจารย์ ดร.ศคนางค์	ช่อชู	กรรมการ
๓. อาจารย์อาทิตย์	บุตดาตวง	กรรมการ

กลุ่มที่ ๒

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรชนก	สนิทวงศ์	ประธาน
๒. อาจารย์ ดร.จริยาภรณ์	ปีตาสังข์	กรรมการ
๓. อาจารย์วชิราภรณ์	วรรณโชติ	กรรมการ

กลุ่มที่ ๓

1. อาจารย์ ดร.สวัสดิ์	ไหลภาภรณ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (วิทยาเขตปัตตานี)
2. อาจารย์ ดร.หทัยชนก	คะตะสมบุรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
3. อาจารย์ ดร.สาวิตรี	สอาดเทียน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการประจำห้องนำเสนอแบบปากเปล่า/โปสเตอร์ ระดับปริญญาตรี ทำหน้าที่ในการให้ข้อเสนอแนะและพิจารณาให้คะแนนการนำเสนอระดับปริญญาตรี

คณะกรรมการตัดสินการประกวดแผนที่ความคิด ระดับปริญญาตรี

กลุ่มที่ ๑

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล	อนุสนธิ์พัฒน์	ประธาน
๒. อาจารย์ธนต์ศักดิ์	โพธิ์ศรีคุณ	กรรมการ
๓. อาจารย์ธีระพงษ์	ทศวัฒน์	กรรมการ
๔. อาจารย์ธีระพงษ์	ไชยมังคละ	กรรมการ
๕. อาจารย์จามรี	พระสุนิล	กรรมการ

กลุ่มที่ ๒

๑. อาจารย์วรรณิ	ทองระย้า	ประธาน
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวีณา	งามประภาสม	กรรมการ
๓. อาจารย์พจนา	มณฑิรรัตน์	กรรมการ
๔. อาจารย์จันทร์เพ็ญ	เกตุสำโรง	กรรมการ
๕. อาจารย์อับดุลคอลิก	อรรธฮีมีย์	กรรมการ

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการประจำห้องตัดสินการประกวดแผนที่ความคิด ทำหน้าที่ชี้แจงเงื่อนไข ข้อกำหนดและพิจารณาให้คะแนนรวมทั้งตัดสินการประกวดแผนที่ความคิดตามเกณฑ์ที่กำหนด

คณะกรรมการตัดสินการประกวดโครงงานนวัตกรรมทางสังคมเพื่อการพัฒนาชุมชน

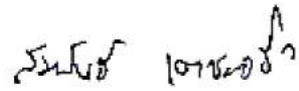
๑. อาจารย์ ดร.सानิตย์	หนูนิล	ประธาน
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัตติยา	ชัตยวรา	กรรมการ
๓. อาจารย์ ดร.กนกวรรณ	พวงประยงค์	กรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.ภาสกร	บัวศรี	กรรมการ
๕. อาจารย์ ดร.ชยุต	อินทร์พรหม	กรรมการ

อำนาจหน้าที่

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ในการพิจารณาให้คะแนนและตัดสินการประกวดโครงงานนวัตกรรมทางสังคมเพื่อการพัฒนาชุมชนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

(อาจารย์ ดร.สมพันธ์ เตชะอธิก)

สมาคมพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและสังคม (สพช.)

สารบัญ (ต่อ)

ภาคบรรยาย (นักศึกษาระดับปริญญาตรี) กลุ่ม 2	หน้า
29 กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ “ความรับผิดชอบต่อสังคม” ของโรงงาน อุตสาหกรรมที่มีต่อชุมชน:กรณีศึกษา “โรงงานน้ำตาลแห่งหนึ่ง” ในเขตอำเภอกุม ภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดย พีรวัฒน์ บุญแนน, ชีรศักดิ์ พิมใจ, กมลฉัตรอินทร์มา.....	329
30 การส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ บ้านแก่นใต้ ตำบลห้วยซ้อ อำเภอ เชียงของ จังหวัดเชียงราย โดยใช้รูปแบบธุรกิจแอร์บีเอ็นบี (Airbnb) โดย สิริรัตน์ อุปคุตต์.....	341
31 ความเสี่ยงคน : ความมั่นคงทางเศรษฐกิจระดับครัวเรือน กรณีศึกษาบ้านห้วยหิน หมูที่ 6 ตำบลหนองแวง อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร โดย เจนจิรา รามสีดา, นภาพร ศรีสถาน, อาภาพร วงศ์สีลา.....	353
32 การวิจัยแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน บ้านดิน ทอง ตำบลดินทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดย นฤมล จันทร์รัก, ชลิตา มอญดี.....	367
33 ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในตำบลทุ่งหวัง อำเภอเมือง จังหวัด สงขลา โดย วิทยา สองประสม.....	377
ภาคบรรยาย (นักศึกษาระดับปริญญาตรี) กลุ่ม 3	
34 โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชน โดย ธมลวรรณ บุญมา, ณัฐริกา ชัยรัตน์, พิษานันท์ แก่นทอง.....	393
35 การพัฒนาศักยภาพชุมชนบ้านดาโต๊ะในการรับมือภัยพิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดย อามีรา เจะเตะ, ฟาดิล แบลาะ.....	405
36 ศิลปะการสื่อสารในการดูแลผู้สูงอายุ : ชุมชนสะบารัง ตำบลสะบารัง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดย ดิยานา วาหะรักษ์, ฮาลีเมาะ ตือเงาะ.....	419
37 สตรีกับความมั่นคงทางอาหารในการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ชุมชนปากบางตาหวาน หมู่ที่ 1 ตำบลบางตาหวาน อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี โดย เบญจมาศ สมบูรณ์, อิลมูนา สาละ.....	429
38 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดย พรทิพย์ พรหมมาศ.....	439

การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

พรทิพย์ พรหมมาศ¹

เดโช แชน้ำแก้ว² อุดมศักดิ์ เดโชชัย³ จิตติมา ดำรงวัฒนะ⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) วิธีการผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว (2) สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว และ (3) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว ศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า (1) วิธีการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว โดยการคัดเลือกโคลนที่มีคุณภาพดีต้องละเอียด และไม่มีเศษขยะติดมา ผ่านกรรมวิธีฆ่าเชื้อในโคลนโดยการอบในหม้อหนึ่งน้ำโคลน จึงนำไปบรรจุผลิตภัณฑ์ (2) สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวมีปัญหาในขั้นตอนการเก็บโคลน เนื่องจากแสงแดดทำให้เปลี่ยนแปลงรูปร่าง และไม่มีที่เก็บ มีปัญหาการฆ่าเชื้อในโคลน คือ ความร้อนในการฆ่าเชื้อไม่ทั่วถึง และมีสิ่งเจือปนอยู่ในโคลน มีปัญหาด้านการตลาด เพราะยังไม่มีจุดวางขายนอกพื้นที่ และ (3) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านสรรพคุณ/ประโยชน์ของสินค้า เพราะโคลนพอกผิวสามารถช่วย “ดีท็อกผิว” ให้ผิวมีสุขภาพที่ดีขึ้น การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการตลาด เช่น งาน OTOP และสื่อออนไลน์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการบรรจุภัณฑ์ เน้นความโดดเด่น มีเอกลักษณ์ที่แตกต่าง และช่วยเพิ่มยอดขายให้แก่ผลิตภัณฑ์

มีข้อเสนอแนะ ได้แก่ เชิญชวนให้คนในชุมชนที่สนใจได้มีส่วนร่วมในการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อสร้างรายได้ ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาพื้นที่ในการบริเวณจำหน่ายมากขึ้น เช่น ร้านนวดสปา โรงแรม ตลาดต่างจังหวัด หรือตลาดต่างประเทศ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนงบประมาณหรือเครื่องมือสมัยใหม่เพื่อยกระดับสินค้าให้เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ หรือจัดทำมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค

คำสำคัญ : การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ กศ.บป.) สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

³อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

⁴อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

หลักการเหตุผล

เมื่อกระแสนิยมของผู้บริโภคที่หันมาให้ความสนใจผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการ ซึ่งได้จากธรรมชาติ ในการบำรุงดูแลร่างกาย และเพื่อหลีกเลี่ยงสารเคมีมีแนวโน้มมากขึ้น เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้มีธุรกิจเกี่ยวกับสุขภาพเกิดขึ้น การเลือกใช้บริการด้านสปาที่เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ผู้บริโภคเลือกใช้เพื่อตอบสนองความต้องการดูแลสุขภาพของตนเอง อีกทั้งธุรกิจสปาเป็นสถานบริการที่ดูแลสุขภาพแบบองค์รวมใช้ผลิตภัณฑ์จากพืชพรรณธรรมชาติ อาศัยทรัพยากรจากธรรมชาติ เช่น โคลน (สุขภาพบาลสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ, 2554) ซึ่งการใช้ประโยชน์จากโคลนนี้นั้นมีมาหลายร้อยปีแล้วซึ่งมาจากวัฒนธรรม และประเพณีที่ต่างกัน โดยใช้เพื่อบรรเทาอาการปวดข้อต่าง ๆ ของร่างกายและจากความเชื่อโบราณที่ว่าโคลนสามารถรักษาโรคต่าง ๆ ได้ โดยโคลนแต่ละชนิดมีแหล่งที่มาที่แตกต่างกันจะมีคุณสมบัติที่แตกต่างกันไป (สำนักการแพทย์ทางเลือกกรมพัฒนาแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, 2553)

ซึ่งในช่วงหลายปีที่ผ่านมาโคลนเป็นที่รู้จักกันใ้ในอุตสาหกรรมความงาม และสุขภาพ เนื่องจากโคลนมีแร่ธาตุหลายชนิดที่เอื้อต่อคุณสมบัติด้านความงาม คุณสมบัติของโคลนที่อุดมไปด้วยแร่ธาตุมากมาย เช่น แมกนีเซียม โซเดียม โพแทสเซียมไนโตรเจน เหล็ก ซิลิกาสังกะสี โบรอน และแคลเซียม มีคุณสมบัติช่วยดูดซับ และแทรกซึม ยังช่วยสลายเซลล์ลูไลท์เป็นตัวเติมความชุ่มชื้น นอกจากนี้ยังช่วยรักษาเกี่ยวกับโรคผิวหนังได้ เช่น สะเก็ดเงิน กลาก ผิวยักเสบ โคลนยังช่วยบำบัด กระตุ้นการไหลเวียนของเลือด ปรับสมดุลร่างกาย และในผู้ป่วยที่มีอาการเจ็บบริเวณที่เป็นโรคมะเร็งจะใช้โคลนพอกเพื่อช่วยบำบัดอาการเจ็บปวด (Jacob Vadakkanchary, 2013 ; ศรีวิชัย ศรีสุวรรณ, 2558)

กลุ่มอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านแหลม ตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เห็นความสำคัญ และได้รับความสนใจจากผู้บริโภค ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ใกล้ชิดวิถีชีวิตชาวบ้านด้วย ภายใต้ท้องทะเลป่าชายเลนที่ลึกไป 1 เมตร มีโคลนที่เนื้อละเอียดอ่อน และไม่มึกลื่น เป็นโคลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ โคลนนี้มีแร่ธาตุต่าง ๆ หลายชนิด เช่น โซเดียมคลอไรด์ หรือเกลือแกง ซึ่งเป็นที่รู้กันดีว่ามีสรรพคุณในการรักษาผิว มีกรดซาลิซิลิกช่วยบำรุงผิวพรรณไม่ทำให้เกิดการอักเสบของสิวมักวอดซ์ เคโอลีนดี และช่วยในการขัดผิวให้สะอาด (ศรีวิชัย ศรีสุวรรณ, 2558) จึงก่อเกิดเป็นแหล่งสปาโคลนสดจากธรรมชาติที่เป็นจุดสนใจสร้างแรงดึงดูดให้กับนักท่องเที่ยวเป็นจุดเริ่มนำมาสู่การต่อยอดสร้างอาชีพสร้างรายได้จากโคลนธรรมชาติให้กับคนในชุมชน (ไทยรัฐฉบับพิมพ์, 2561)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่อง การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างมูลค่าให้กับโคลนทะเลตามกรรมวิธีการทำโคลนให้ตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภค รวมไปถึงการสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจของชุมชนบ้านแหลม ตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาวิธีการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. เพื่อศึกษาการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 วิธีการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ 1) การคัดเลือกโคลน 2) กรรมวิธีฆ่าเชื้อในโคลน และ 3) การบรรจุผลิตภัณฑ์โคลน

1.2 สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ 1) ปัญหาในขั้นตอนการเก็บโคลน และ 2) ปัญหาการฆ่าเชื้อในโคลน

1.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ 1) การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านสรรพคุณ/ประโยชน์ของสินค้า 2) การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการตลาดและสื่อออนไลน์ และ 3) การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการบรรจุภัณฑ์

2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมทั้งสิ้น 17 คน เป็นกลุ่มผู้จัดตั้งกลุ่ม และผู้ดำเนินการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว และกลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตจากโคลนพอกผิว ดังนี้

2.1 กลุ่มผู้จัดตั้งกลุ่มและผู้ดำเนินการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว จำนวน 6 คน เลือกเจาะจงเฉพาะผู้ที่ทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวอย่างต่อเนื่องและมากกว่า 2 ปี

2.2 กลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตจากโคลนพอกผิว จำนวน 11 ได้แก่ ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านแหลมโฮมสเตย์ จำนวน 1 คน อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 1 คน อุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 1 คน ลูกค้านวดร้านสปาและนักท่องเที่ยว จำนวน 7 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาพื้นที่บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมทั้งสิ้น 17 คน ดังนี้

1.1 กลุ่มผู้จัดตั้งกลุ่มและผู้ดำเนินการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว จำนวน 6 คน เลือกเจาะจงเฉพาะผู้ที่ทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวอย่างต่อเนื่องและมากกว่า 2 ปี

1.2 กลุ่มผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตจากโคลนพอกผิว จำนวน 11 ได้แก่ ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านแหลมโฮมสเตย์ จำนวน 1 คน อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 1 คน อุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 1 คน ลูกค้านวดร้านสปาและนักท่องเที่ยว จำนวน 7 คน

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เพื่อใช้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว และการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจนได้ข้อมูลที่อิ่มตัว จึงยุติการเก็บข้อมูล โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์

2.1.1 การศึกษาเอกสารเพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับวิธีการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว และการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว

2.1.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยอาศัยกรอบแนวคิดในการวิจัยและผลการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ตามประเด็นการศึกษา เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภотаศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภотаศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภотаศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

2.2 แบบบันทึกสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ผู้วิจัยจะใช้แบบบันทึกการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม ได้แก่ วิธีการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว และการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้รับจากเอกสาร หนังสือ บทความ สื่อสารสนเทศ ตลอดจนถึงเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมด้วยวิธีการสัมภาษณ์และสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

3.3 สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกสังเกต เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อทำการสัมภาษณ์เชิงลึก

3.5 แจกกำหนด เวลา และสถานที่ เพื่อทำการสัมภาษณ์เชิงลึก รวบรวมข้อมูล ได้แก่ วิธีการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว และการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวโดยใช้เครื่องบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์ ตรวจสอบครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล ถอดเทป ตรวจสอบความถูกต้อง และถ่ายภาพประกอบ

3.6 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยสังเกตการณ์ในประเด็นที่กำหนด ณ บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

4. การตรวจสอบข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ดังนี้

4.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล เป็นการตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ โดยแหล่งที่พิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งบุคคล

4.2 การตรวจสอบสามเส้า เป็นการตรวจสอบข้อมูลจากการเก็บข้อมูลในภาคสนาม ที่มีผู้วิจัย และผู้ที่เกี่ยวข้อง หลังจากเก็บข้อมูลแล้วมาบันทึกข้อมูลด้วยกัน และมีความเห็นตรงกัน

4.3 การตรวจสอบสามเส้าด้วยวิธีการรวบรวมข้อมูล เป็นการรวบรวมข้อมูลหลายวิธี ทั้งจากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งจากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียง วิเคราะห์เนื้อหา และสรุปประเด็นปัจจัยที่สำคัญ ๆ นำเสนอโดยการพรรณนา

ผลการวิจัย

1. วิธีการผลิตภัณฑจากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

1.1 การคัดเลือกโคลน ผลการศึกษาพบว่า ต้องนั่งเรือออกไปในทะเล และต้องดูน้ำขึ้นน้ำลง ต้องดำลงไปเก็บโคลน มือล่างลงไปประมาณ 1 ข้อศอก หรือ 1 เมตร เลือกโคลนที่มีคุณภาพดี เนื้อโคลนต้อง “เนื้อโคลนละเอียด” และไม่มีเศษขยะติดมากับโคลนนั่น

1.2 กรรมวิธีฆ่าเชื้อในโคลน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อได้โคลนที่มีเนื้อละเอียดแล้วทางเราจะส่งโคลนไปให้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อนำโคลนไปผ่านกระบวนการ “อบ” หรือหนึ่งหม้อนึ่งน้ำโคลน โดยจะใช้ไอน้ำเดือดพ่นเข้าไปแทนที่

1.3 การบรรจุผลิตภัณฑ์โคลน ผลการศึกษาพบว่า การบรรจุผลิตภัณฑ์ในโคลน โดยใช้บรรจุภัณฑ์เป็น “กระปุกใส” หรือหลอดที่มีดขีด หรือซีลถุงข้างในก่อนแล้วใส่กล่องนอกอีกที เพื่อความสะดวกปลอดภัยเมื่อใส่โคลนลงไป ทำการปิดฝาและปิดฉลากหรือ “โลโก้” ที่ตอบสนอง “อัตลักษณ์” ของคนในชุมชน

2. สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

2.1 ปัญหาในขั้นตอนการเก็บโคลน ผลการศึกษาพบว่า เนื่องจากแสงแดดมีส่วนให้โคลนมีรูปร่างเปลี่ยนแปลง และไม่มีที่เก็บ ส่วนมากจะนำมาแบบพอใช้ บางช่วงน้ำทะเลจะขึ้นสูง ทำให้น้ำโคลนขึ้นมาได้ลำบาก

2.2 ปัญหาการฆ่าเชื้อในโคลน ผลการศึกษาพบว่า บางครั้งเกิดจากความร้อนในการฆ่าเชื้อไม่ทั่วถึง และยังมีสิ่งเจือปนอยู่ในโคลน เช่น เปลือกหอยที่ติดผสมมาในโคลน

2.3 ปัญหาด้านการตลาด ผลการศึกษาพบว่า การตลาดยังไม่เป็นที่ยอมรับเท่าที่ควร เพราะยังไม่มีจุดวางขายนอกพื้นที่ ทำให้คนรู้จักสินค้ามีน้อย มีแต่นักท่องเที่ยวที่บอกแบบปากต่อปาก

3. การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน
กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

3.1 การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านสรรพคุณ/ประโยชน์ของสินค้า ผลการศึกษาพบว่า อาศัยงานวิจัยเป็นหลัก และหน่วยงานภาครัฐส่งเสริม และรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพราะโคลนพอกผิวสามารถช่วย“ดีท็อกผิว” ให้ผิวมีสุขภาพที่ดีขึ้น ผิวเนียนขึ้นช่วยให้ผิวไม่แตก รักษาความชุ่มชื้นไว้ได้ผิวได้ดี ผิวไม่แห้งตึง ลดอาการผิวแห้ง โดยนำวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น เข้าตรวจสอบหรือ “แล็บ” เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคทำให้โคลนที่บ้านแหลมเป็น “โคลนที่ดีที่สุด” และปลอดภัย

3.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการตลาดและสื่อออนไลน์ ผลการศึกษาพบว่า การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการตลาดและสื่อออนไลน์ในชุมชนและนอกชุมชนเพื่อกระจายการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเพื่อจะทำการตลาดให้เป็นที่รู้จักออกไปวางจำหน่ายในหลาย ๆ พื้นที่ ที่มีคนจำนวนมากและชอบผลิตภัณฑ์จากโคลนตามธรรมชาติ ทางออนไลน์ หรือจัดแสดงสินค้าตามงาน OTOP ต่าง ๆ

3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการบรรจุภัณฑ์ ผลการศึกษาพบว่า ออกแบบฉลาก และบรรจุภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มการตัดสินใจของลูกค้ามากขึ้น เลือกแบบบรรจุภัณฑ์ให้เหมาะสมกับ “วัยของลูกค้า” เพื่อดึงดูดสายตา ให้มีความน่าสนใจออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้น่าสนใจ ลูกค้าเห็นแล้วชอบบรรจุภัณฑ์จะต้องมีรูปแบบหรือ “รูปทรงที่สวยงาม” สามารถสะดุดตา หรือสร้างความประทับใจให้กับลูกค้าได้

จากข้อมูลวิธีการผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน และการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังภาพที่ 1-6

ภาพที่ 1 การออกเรือไปหาโคลน

ภาพที่ 2 เนื้อโคลนละเอียด

ภาพที่ 3 โคลนดินแสงแดดจนเปลี่ยนรูปร่าง

ภาพที่ 4 ผลิตภัณฑ์สำหรับพอกหน้า

ภาพที่ 5 ผลิตภัณฑ์โคลนแบบกระปุก

ภาพที่ 6 ผลิตภัณฑ์โคลนแบบหลอด

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

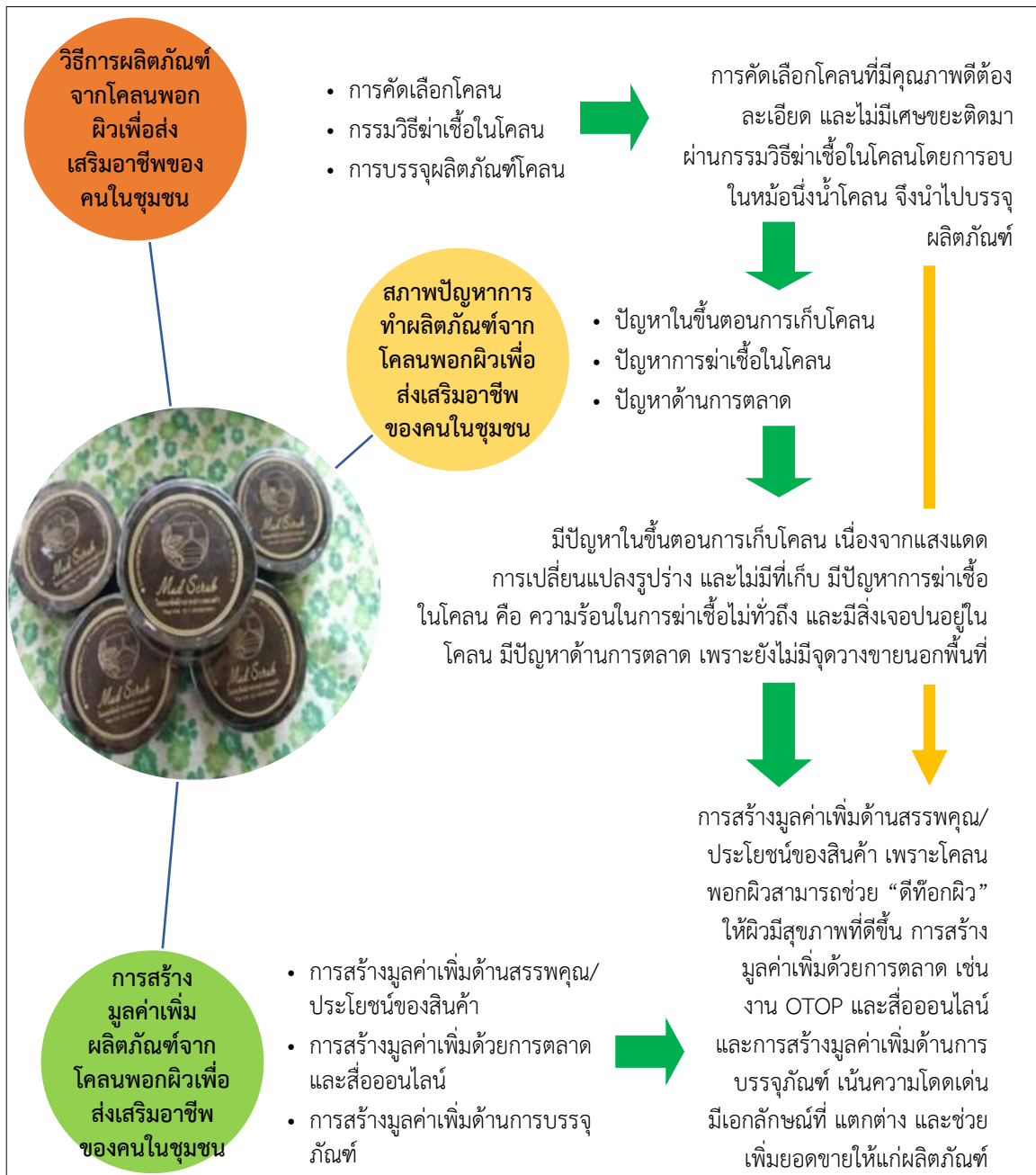
1. วิธีการผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า (1) การคัดเลือกโคลน โดยต้องนั่งเรือออกไปในทะเล และต้องดูน้ำขึ้นน้ำลง ต้องด่าลงไปเก็บโคลน มือล้วงลงไปประมาณ 1 ข้อศอก หรือ 1 เมตร เลือกโคลนที่มีคุณภาพดีคือ “เนื้อโคลนละเอียด” และไม่มีเศษขยะติดมากับโคลนนั้น (2) กรรมวิธีฆ่าเชื้อโคลน เมื่อได้โคลนที่มีเนื้อละเอียดแล้ว ทางเราจะส่งโคลนไปให้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อนำโคลนไปผ่านกระบวนการ “อบ” หรือหนึ่งหม้อหนึ่งน้ำโคลน โดยจะใช้ไอน้ำเดือดพ่นเข้าไปแทนที่ และ (3) การบรรจุผลิตภัณฑ์โคลน โดยใช้บรรจุภัณฑ์เป็น “กระปุกใส” หรือหลอดที่มิดชิด เพื่อความสะอาดปลอดภัย เมื่อใส่โคลนลงไปแล้ว ทำการปิดฝาและปิดฉลากที่ตอบสนอง “อัตลักษณ์” ของคนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศิริพัฒ พัฒกุล (2562), ไชยรัตน์ สัมฉุน (2561), ภูโคลน คันทรี่คลับ (2539), พบชัย งามสกุลรุ่งโรจน์ (2556), ยรรยง สิริรุ่งงาม (2548), วรณนา กัลยาสาย (2552) และอาทิตยา จันทรม่อม (2560) ที่ได้สรุปว่า การนำโคลนซึ่งอยู่ลึกลงไปจากดินเลนประมาณ 1 เมตร จะมี “ดินโคลนที่มีความละเอียดอ่อน” เป็นโคลนที่มีสีดำสนิท ไม่มีกลิ่นเหม็น และอุณหภูมิกำลังดี จากนั้นนำเอาโคลนธรรมชาติไปผ่านกระบวนการกรองเอาตะกอนแขวนลอยหยาบออก หลังจากนั้นจึงนำเอาโคลนที่ผ่านกระบวนการกรองแล้วมา “เข้าเครื่องนึ่งฆ่าเชื้อ” หรือหลักที่ใช้กันโดยทั่วไป ได้แก่ กระบวนการทำให้ปลอดเชื้อด้วยวิธีทางกายภาพ 3 กระบวนการ คือ 1) การใช้ความร้อน 2) การกรอง และ 3) การฉายรังสี และใช้บรรจุภัณฑ์เป็น “กระปุกหรือหลอด” ที่สะอาดปลอดภัย จากนั้นใส่โคลนลงไป ปิดฝา ปิดฉลาก หรือโลโก้ที่ออกแบบด้วยตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่เป็น “เอกลักษณ์ของผู้ผลิต” สื่อความหมายได้ มีลักษณะโดดเด่น ชัดเจน เหมาะสม และจดจำง่าย

2. สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน
 กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัด
 นครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า (1) มีปัญหาในขั้นตอนการเก็บโคลน เนื่องจากแสงแดดมีส่วนให้
 โคลนมีรูปร่างเปลี่ยนแปลง และไม่มีที่เก็บ ส่วนมากจะนำมาแบบพอใช้ บางช่วงน้ำทะเลจะขึ้นสูง ทำให้น้ำ
 โคลนขึ้นมาได้ลำบาก (2) มีปัญหาการฆ่าเชื้อในโคลน เพราะบางครั้งเกิดจากความร้อนในการฆ่าเชื้อ
 ไม่ทั่วถึง และยังมีสิ่งเจือปนอยู่ในโคลน เช่น เปลือกหอยที่ติดผสมมาในโคลน และ (3) มีปัญหาด้าน
 การตลาด เพราะการตลาดยังไม่เป็นที่ยอมรับเท่าที่ควร ยังไม่มีจุดวางขายนอกพื้นที่ ทำให้คนรู้จักสินค้ามี
 น้อย มีแต่นักท่องเที่ยวที่บอกแบบปากต่อปาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพนารัตน์ เดชกุลทอง (2560),
 ทรงกลด ประเสริฐทรง (2562), จุฬากาญจน์ มุ่งพุทธรักษา และวิภาวี กฤษณะภุต (2557), พบชัย
 งามสกุลรุ่งโรจน์ (2556) และหน่วยบรรจุกัญธัฏ์อัจฉริยะทางอุตสาหกรรม (2558) ที่ได้สรุปว่า โคลนสามารถ
 เปลี่ยนรูปร่างได้ง่าย และการฆ่าเชื้อต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัย ซึ่งชาวบ้านไม่มี จำเป็นต้องจ้างหรือให้
 ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการให้ ทั้งนี้การฆ่าเชื้ออาจไม่ราบรื่นในทุกครั้ง เช่น ความร้อนไม่ทั่วถึงเนื้อโคลน มีหิน
 หรือมี “สิ่งแปลกปลอมปนในเนื้อโคลน” อีกทั้งมี “ปัญหาด้านการตลาด” เพราะสินค้ายังถูกจำกัดอยู่ใน
 พื้นที่ส่วนหนึ่งเท่านั้น จึงจำเป็นต้องจัดหาตลาดของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนที่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่ม
 มากขึ้น

3. การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน
 กรณีศึกษา บ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ที่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัด
 นครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า (1) การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านสรรพคุณ/ประโยชน์ของสินค้า ซึ่งอาศัย
 งานวิจัยเป็นหลัก และหน่วยงานภาครัฐส่งเสริม และรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพราะโคลนพอกผิว
 สามารถช่วย “ดีท็อกผิว” ให้ผิวมีสุขภาพที่ดีขึ้น ผิวเนียนขึ้นช่วยให้ผิวไม่แตก รักษาความชุ่มชื้นไว้ได้ผิวได้
 ดี ผิวไม่แห้งตึง ลดอาการผิวแห้ง โดยนำวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น เข้าตรวจสอบหรือ “แล็บ” เพื่อสร้างความ
 มั่นใจให้กับผู้บริโภคว่าโคลนที่บ้านแหลมเป็น “โคลนที่ดีที่สุด” และปลอดภัย (2) การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วย
 การตลาดและสื่อออนไลน์ ทั้งในชุมชนและนอกชุมชนเพื่อกระจายการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น มีการ
 พัฒนาการตลาดให้เป็นที่รู้จักออกไปวางจำหน่ายในหลาย ๆ พื้นที่ ที่มีคนจำนวนมากและชอบผลิตภัณฑ์
 จากโคลนตามธรรมชาติ แบบออนไลน์ หรือจัดแสดงสินค้าตามงาน OTOP ต่าง ๆ และ (3) การสร้าง
 มูลค่าเพิ่มด้านการบรรจุภัณฑ์ โดยออกแบบฉลากและบรรจุภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มการตัดสินใจ
 ของลูกค้ามากขึ้น เลือกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับ “วัยของลูกค้า” ให้มีความน่าสนใจ ลูกค้าเห็นแล้ว
 ชอบ บรรจุภัณฑ์จะต้องมีรูปแบบหรือ “รูปทรงที่สวยงาม” สามารถสะดุดตา หรือสร้างความประทับใจ
 ให้กับลูกค้าได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานเกษตร (2560), พลชัย เพชรปลอด (2561),
 สมเกียรติ สุกุลสุรเอกพงศ์ (2559), ญัฐภรณ์ พงษ์ณะเรศ, นิภาพร กลิ่นระริน, พิทักษ์ ศิริวงศ์ (2560),
 สมดี หงส์ไพศาลวิวัฒน์ (2549), พูนลาภ ทิพชาติโยธิน (2553), บุญทวารณ วิงวอน. (2557), รชมมงคล
 ทองหล่อ และวิศรุต ฉายงามมงคล (2561) และสุภัทรา ประเสริฐสิทธิ์ (2553) ที่ได้สรุปว่า โคลนถูกนำมา
 สร้างผลิตภัณฑ์อันหลากหลายสำหรับขัดผิว บำรุงผิว ใช้พอกหน้า เพราะโคลนถูกนำไป “วิเคราะห์หา
 สรรพคุณและประโยชน์ต่าง ๆ” ที่อุดมไปด้วยแร่ธาตุ 83 ชนิด ทำให้เกิดความมั่นใจและความปลอดภัยต่อ
 ผู้บริโภค จึงเป็นที่สนใจของผู้ต้องการผิวเต่งหน้าเต่ง หรือ “โดนใจลูกค้า” พร้อมทั้งจัดทำ “บรรจุภัณฑ์”
 หรือ Package ให้ดูดีมีชาติตระกูล จนทำให้สินค้าข้างในที่ราคาธรรมดากลายเป็นของเลอค่าราคาแพง

ซึ่งราคาที่ตั้งโดยอิงกับความเชื่อของลูกค้าผ่านคุณค่าของผลิตภัณฑ์ใน 4 ด้านหลัก คือ 1) คุณค่าด้านประโยชน์ใช้สอย 2) คุณค่าด้านความต้องการภายใน ที่เกี่ยวข้องเชิงสัญลักษณ์ เช่น กลุ่มความนิยมสถานภาพทางสังคม ความเชื่อ 3) คุณค่าด้านประสบการณ์ที่ประทับใจ จากการได้บริโภค ใช้งาน หรือใช้บริการ และ 4) คุณค่าด้านความคุ้มค่าที่มีต่อการเลือกใช้ พร้อมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อ “สร้างความรับรู้” หรือความสนใจต่อผลิตภัณฑ์หรือเข้าถึงผลิตภัณฑ์ผ่านการตลาดแบบ “ขายออนไลน์” ทั้งนี้ต้องเน้นบรรจุภัณฑ์บ่งบอกถึงการเป็นเจ้าของตัวสินค้า “เน้นความโดดเด่น” ของชื่อสัญลักษณ์ และการออกแบบ (Design) แสดงลักษณะผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ที่ “แตกต่าง” จากคู่แข่งชั้น ทำให้แบรนด์เป็นที่จดจำ และช่วยเพิ่มยอดขายให้แก่ผลิตภัณฑ์

ซึ่งจากการศึกษาวิธีการผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน สภาพปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน และการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อส่งเสริมอาชีพของคนในชุมชน สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 สรุปองค์ความรู้จากการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อกลุ่มและชุมชน

1.1 การเชิญชวนให้คนในชุมชนที่ว่างงานหรือมีความสนใจได้มามีส่วนร่วมในการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิวเพื่อสร้างรายได้

1.2 ควรให้ความรู้ในการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของท้องถิ่นให้ลูกหลานรุ่นหลัง ๆ ได้เข้าใจอย่างถูกต้อง เช่น โคลนตามธรรมชาติ

1.3 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาพื้นที่บริเวณการจำหน่าย ตามร้านค้า หรือตามตลาดให้มีความหลากหลายมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.1 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ควรเข้ามาส่งเสริมในการพัฒนาอาชีพ จัดตั้งสนับสนุนและเครื่องมือสมัยใหม่ เช่น เครื่องฆ่าเชื้อ สำหรับคนในชุมชนบ้านแหลมโฮมสเตย์

2.2 สำนักงานพัฒนาชุมชน ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและให้ยกระดับสินค้าให้เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ เช่น โอท็อป 5 ดาว เป็นต้น

2.3 อุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรเข้าไปให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค

2.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการค้า ควรส่งเสริมด้านการจัดจำหน่ายในตลาดให้กว้างขึ้น โดยการส่งจำหน่ายต่างจังหวัด หรือตลาดต่างประเทศ

2.5 ร้านนวดสปา โรงแรม หรือสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าชุมชน เช่น โคลนพอกผิว เพื่ออุดหนุนสินค้าที่มีคุณภาพและทำให้คนในชุมชนมีรายได้

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาเรื่อง การพัฒนาบรรจุภัณฑ์สำหรับใส่ผลิตภัณฑ์โคลนพอกผิว และควรศึกษาเรื่อง แนวทางส่งเสริมการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์โคลนพอกผิว ทั้งแบบออนไลน์และแบบออฟไลน์ สำหรับบ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3.2 การศึกษาในครั้งนี้อย่างขาดการศึกษาเรื่อง แนวทางปัญหาการทำผลิตภัณฑ์จากโคลนพอกผิว ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นนี้เพื่อความสอดคล้องและเชื่อมโยงในการพัฒนาผลิตภัณฑ์โคลนพอกผิว สำหรับบ้านแหลมโฮมสเตย์ หมู่ 7 บ้านหน้าทับ ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

เอกสารอ้างอิง

จุฬากาญจน์ มุ่งพุทธรักษา. (2557). การประยุกต์ใช้แนวคิดการตลาดสีเขียวกรณีศึกษา : กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหมขิด บ้านอุบมุงเหนือ. *วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*, 3 (2), 144.

ไชยรัตน์ สัมฉุน. (2561). *ครีมโคลน..บ้านแหลม ดินเสริมงามอ่าวทองคำ*. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/news/local/1295852> (สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562)

ณัฐภรณ์ พงษ์ณะเรศ, นิภาพร กลิ่นระรื่น และพิทักษ์ ศิริวงศ์. (2560). *การสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและช่องทางการจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์แปรรูปสมุนไพร ลูมาลี ตำบลหนองหัวแรด อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา*. เพชรบุรี : สาขาวิชาการตลาด คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.

ทรงกลด ประเสริฐทรง. (2562). *เตือนตักโคลนพุกกลางทุ่งนา "เสี่ยง" โคลนตูด*. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก <https://news.thaipbs.or.th/content/277653> (สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562)

ไทยรัฐฉบับพิมพ์. (2561). *ครีมโคลน..บ้านแหลม*. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/news/local/1295852> (สืบค้นเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2562)

- บุญชววรรณ วิงวอน. (2557). กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อรถยนต์ส่วนบุคคลของผู้บริโภค จังหวัดลำปาง. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 9 (2), 99-116.
- พนารัตน์ เดชกุลทอง. (2560). *การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นการทอผ้าไหมบ้านนาเสียว ตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ*. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 4. วันที่ 10 มีนาคม 2560 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- พบชัย งามสกุลรุ่งโรจน์. (2556). *จุลชีวินวิทยาการแพทย์*. กรุงเทพมหานคร : วิ.เจ.พรินติ้ง.
- พบชัย เพชรปลอด. (2561). *5 วิธีเพิ่มมูลค่าสินค้าด้วยเรื่องเล่า ช่วยกระตุ้นต่อมอยากซื้อของลูกค้า*. ออนไลน์ เข้าถึงได้จาก https://www.sentangedtee.com/career-channel/article_96344 (สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562).
- พูนลาภ ทิพชาติโยธิน. (2553). การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม : กรณีศึกษาตุ้งล้านนา. *วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 6 (2), 315.
- ภูโคลน คันทริคคลับ. (2539). บริการของภูโคลน. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก huklon.co.th/?file=service.php (สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562).
- ยรรยง สิ้นธุ์งาม. (2548). การออกแบบบรรจุภัณฑ์. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/a/technosriracha.ac.th/sux-khxmphiwtxr-chwy-sxn-wicha-brrcu-phanth/kar-xxkbaeb-brrcu-phanth> (สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562).
- รัชมงคล ทองหล่อ และวิศรุต ฉายางามมงคล. (2561). *การสร้างมูลค่าเพิ่มขององค์กรธุรกิจที่ปรากฏอยู่บนฉลากผลิตภัณฑ์บำรุงผิวหน้าแบบซอง*. สาขาวิชาการจัดการงานนิทรรศการและงานอีเว้นท์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณนา กัลยาสาय. (2552). การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ขนมลากรอบกลุ่มสตรีบ้านชะแม. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 34 (4), 50-60.
- วิภาวี ฤกษ์ณฤต. (2557). การประยุกต์ใช้แนวคิดการตลาดสีเขียว กรณีศึกษา: กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าไหมชนิดบ้านอุบมุงเหนือ. *วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*, 3 (2), 144.
- ศรีวิชัย ศรีสุวรรณ. (2558). *การจัดการป่าชายเลนเอกชนอย่างยั่งยืน จังหวัดสมุทรสงคราม*. กรุงเทพมหานคร : สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง.
- ศิริพัฒน์ พัฒกุล. (2562). *ห้ามพลาด! “สปาโคลนร้อนคลองมะลุ่ย” แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพบ้าน*. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/south/detail/9620000035743> (สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562).
- สมเกียรติ สกุลสุระเอกพงศ์. (2559). *มูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการในกิจการเพื่อสังคม*. สาขาการจัดการ. มหาวิทยาลัยสยาม.
- สมดี หงส์ไพศาลวิวัฒน์. (2549). *คุณค่าการตลาด ท้ายทายความสำเร็จธุรกิจยุคใหม่*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เวลาดี.
- สำนักงานแพทย์ทางเลือก กรมพัฒนาแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก. (2553). การแก้ไขปัญหา ลักลอบนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปแสวงหาประโยชน์. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก*, 14 (1), 138.

- สำนักงานเกษตร. (2560). *สีสันเศรษฐกิจ : สป่าเกลือบ้านแหลม*. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก <https://www.mcot.net/view/5930e124e3f8e45f4caf797d> (สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562)
- สุขาภิบาลสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ. (2554). *กำหนดให้ฉลากของเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก*. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก <http://e-library.dmsc.moph.go.th> > ebooks > files > ผลิตภัณฑ์แต่งผมดำ (สืบค้นเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2562)
- สุภัทรา ประเสริฐสิทธิ์. (2553). *ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้แผ่นมาสก์บำรุงผิวหน้า (Sheet Mask)*. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- หน่วยบรรจุภัณฑ์อัจฉริยะทางอุตสาหกรรม. (2558). *ระบบการบรรจุแบบปลอดเชื้อ (Aseptic)*. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก https://packaging.oie.go.th/new/admin_control_new/html-demo/file_technology/0271548693.pdf (สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562).
- อาทิตยา จันทร์ม่อม. (2560). *การประดิษฐ์บรรจุภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติ*. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก <http://samtunnungcmts.blogspot.com/2017/08/3.html> (สืบค้นเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2562).
- Jacob Vadakkanchary. (2013). *ธรรมชาติบำบัด*. ออนไลน์เข้าถึงได้จาก https://www.baanjomiyut.com/library_3/natural_therapy/index.html (สืบค้นเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2562)